

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>ראיה-proof</b>
<b>מקרא-key:</b>	

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
טול ברוך, טול ברוך - אינו צריך לברך, הבא מלה, הבא לפתן - צריך לברך	רב:									■	◇
אפילו הביאו מלה, הביאו לפתן - נמי אינו צריך לברך גביל לתורי גביל לתורי - צריך לברך	רבי יוחנן:									■	◇
אפילו גביל לתורי נמי אינו צריך לברך	רב ששת:									■	◇
אסור לאדם שיאכל קודם שיתן מאכל לבהמתו, שנאמר: (דברים י"א) ונתתי עשב בשדך לבהמתך והדר ואכלת ושבעת.	דאמר רב יהודה אמר רב:									■	◇
אין הבוצע רשאי לבצוע עד שיביאו מלה או לפתן לפני כל אחד ואחד.	רבא בר שמואל משום רבי חייא:									■	◇
רבא בר שמואל אקלע לבי ריש גלותא, אפיקו ליה ריפתא ובצוע להדיא.	[רבא בר שמואל]									○	◇
הדר מר משמעתי?	אמרו ליה:									‡	
לית דין צריך בשש.	אמר להו: [רבא בר שמואל]									!	◇
אין מי רגלים כלים אלא בישיבה.	ואמר רבא בר שמואל משום רבי חייא:									■	◇
ובעפר תיחוח אפילו בעמידה ואי ליכא עפר תיחוח - יעמוד במקום גבוה וישתין למקום מדרון.	רב כהנא:									■	◇
אחר כל אכילתך אכול מלה, ואחר כל שתייתך שתה מים, ואי אתה נוזק.	ואמר רבא בר שמואל משום רבי חייא:									■	◇
אחר כל אכילתך אכול מלה, ואחר כל שתייתך שתה מים, ואי אתה נוזק.	תניא נמי הכי:									■	
אכל כל מאכל ולא אכל מלה, שתה כל משקין ולא שתה מים, ביום - ידאג מן ריח הפה, ובלילה - ידאג מפני אסכרה.	תניא אידך:									■	
המקפה אכילתו במים - אינו בא לידי חולי מעים.	תנו רבנן:									■	◇
וכמה?										^	
קיתון לפת.	רב הסדא:									!	◇
הרגיל בעדשים אחת לשלשים יום - מונע אסכרה מתוך ביתו. אבל כל יומא, לא. מאי טעמא - משום דקשה לריח הפה.	רב מרי אמר רבי יוחנן:									■	◇
הרגיל בחרדל אחת לשלשים יום - מונע חלאים מתוך ביתו, אבל כל יומא לא. מאי טעמא - משום דקשה לחולשא דלכבא.	ואמר רב מרי אמר רבי יוחנן:									■	◇
הרגיל בדגים קטנים אינו בא לידי חולי מעים ולא עוד אלא שדגים קטנים מפרין ומרכין ומברין כל גופו של אדם.	רב חייא בר אשי אמר רב:									■	◇
הרגיל בקצח אינו בא לידי כאב לב.	רבי חמא ברבי חנינא:									■	◇
קצח - אחד מששים סמני המות הוא, והישן למזרח גרנו - דמו בראשן	מיתבי, רבי שמעון בן גמליאל									‡	
לא קשיא: הא בריחו, הא בטעמו.										!	◇
אימיה דרבי ירמיה אפיה ליה ריפתא, ומדבקא ליה ומקלפא ליה.	[רבי ירמיה]									○	
בורא מיני דשאים.	רבי יהודה:									■	<
אין הלכה כרבי יהודה.	רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא:									■	
מאי טעמא דרבי יהודה - אמר קרא: (תהלים ס"ח) ברוך ה' יום יום, וכי ביום מברכין אותו ובלילה אין מברכין אותו? אלא לומר לך: כל יום ויום תן לו מעין ברכתיו הכא נמי, כל מין ומין תן לו מעין ברכתיו.	ואמר רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא:									■	◇
בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר דם: מדת בשר דם - כלי ריקן מחזיק, מלא אינו מחזיק אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן - מלא מחזיק, ריקן אינו מחזיק, שנאמר: (שמות ט"ו) ויאמר אם שמוע תשמע, אם שמוע - תשמע, ואם לאו - לא תשמע. דבר אחר: אם שמוע בישן - תשמע בהדש, ואם יפנה לבבך - שוב לא תשמע.	ואמר רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא:									■	◇
בירך על פירות האילן בורא פרי האדמה - יצא, ועל פירות הארץ בורא פרי העץ - לא יצא.										■	
ועל כולם, אם אמר שהכל נהיה בדברו - יצא.										■	

<b>disputants- חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה- <b>story</b>	<b>מימרא- statement</b> ⚡ קושיא- <b>challenge</b> ^ שאלה- <b>question</b> ! תירוץ- <b>answer</b> <b>ראיה- proof</b>
<b>מקרא- key:</b>	

ברכות- כיצד מברכין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מאן תנא דעיקר אילן ארעא היא?	מאן דאמר												⋄
רבי יהודה היא	רב נחמן בר יצחק:												!
יבש המעין ונקצין האילן - מביא ואינו קורא	דתנן: [ת"ק]												⋄
מביא וקורא. על פירות הארץ וכו'.	רבי יהודה:												⋄
פשיטא													⚡
לא נצרכה אלא לרבי יהודה דאמר חטה מין אילן היא	רב נחמן בר יצחק:												⋄
אילן שאכל ממנו אדם הראשון, רבי מאיר אומר: גפן היה, שאין לך דבר שמביא יללה על האדם אלא יין, שנאמר: (בראשית ט') וישת מן היין וישכר	דתנא: [רבי מאיר]												⋄
תאנה היתה, שבדבר שנתקלקלו בו נתקנו, שנאמר (בראשית ג') ויתפרו עלה תאנה	רבי נחמיה:												⋄
חטה היתה, שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן.	רבי יהודה:												⋄
סלקא דעתך אמינא, הואיל ואמר רבי יהודה חטה מין אילן היא, ליברך עליה בורא פרי העץ - קמשמע לן: היכא מברכין בורא פרי העץ - היכא דכי שקלת ליה לפירי איתיה לגוואז והדר מפיק, אבל היכא דכי שקלת ליה לפירי ליתיה לגוואז והדר מפיק - לא מברכין עליה בורא פרי העץ אלא בורא פרי האדמה.													!
ועל כולן אם אמר שהכל וכו'.													⋄
חזין מן הפת ומן היין	אתמר, רב הונא:												⋄
אפילו פת ויין.	רבי יוחנן:												⋄
נימא כתנאי:													⚡
ראה פת ואמר כמה נאה פת זו ברוך המקום שבראה - יצא. ראה תאנה ואמר: כמה נאה תאנה זו ברוך המקום שבראה - יצא. דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]												⋄
כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות - לא יצא ידי חובתו.	רבי יוסי:												⋄
נימא. רב הונא דאמר כרבי יוסי, ורבי יוחנן דאמר כרבי מאיר													⚡
אנא דאמרי אפילו לרבי מאיר עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - אלא היכא דקא מדכר שמיה דפת, אבל היכא דלא קא מדכר - שמיה דפת - אפילו רבי מאיר מודה.	אמר לך רב הונא:												⋄
אנא דאמרי אפילו לרבי יוסי, עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם - אלא משום דקאמר ברכה דלא תקינו רבנן, אבל אמר שהכל נהיה בדברו דתקינו רבנן - אפילו רבי יוסי מודה.	ורבי יוחנן אמר לך:												⋄
בנימין רעיא כרך ריפתא ואמר: בריך מריה דהאי פיתא.													⊙
יצא.	רב:												■
כל ברכה שאין בה הזכרת השם אינה ברכה	והאמר רב:												⋄
דאמר: בריך רחמנא מריה דהאי פיתא.													⊙
והא בעינן שלש ברכות													⚡
מאי יצא דקאמר רב - נמי, יצא ידי ברכה ראשונה.													!
מאי קמשמע לך - אף על גב דאמרה בלשון חול													⚡
ואלו נאמרים בכל לשון: פרשת סוטה, וידוי מעשר, קריאת שמע, ותפלה, וברכת המזון	תנינא:												⋄
אצטריך, סלקא דעתך אמינא הני מילי - דאמרה בלשון חול כי היכי דתקינו רבנן בלשון קדש, אבל לא אמרה בלשון חול כי היכי דתקינו רבנן בלשון קדש אימא לא - קמשמע לן.													!
כל ברכה שאין בה הזכרת השם - אינה ברכה.	גופא, אמר רב:												⋄

<b>disputants- חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	<b>statement- מימרא</b> ♣ קושיא- challenge ^ question- ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	--

ברכות- כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל ברכה שאין בה מלכות - אינה ברכה.	רבי יוחנן:									◆	■	◇
כוותיה דרב מסתברא	אביי:									■		◇
(דברים כ"ו) לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי. לא עברתי - מלברכך, ולא שכחתי - מלהזכיר שמך עליו	דתניא:									■	■	◇
ואילו מלכות לא קתני.										■		
ורבי יוחנן										♣		
תני ולא שכחתי מלהזכיר שמך ומלכותך עליו.	[רבי יוחנן]									!		◇
ועל דבר שאין גדולו מן הארץ אומר: שהכל נהיה בדברו.												■
על החומץ ועל הנובלות ועל הגובאי אומר: שהכל נהיה בדברו	[ת"ק]											◆
כל שהוא מין קללה אין מברכין עליו.	רבי יהודה:											◆
היו לפניו מינין הרבה, רבי יהודה אומר: אם יש ביניהן מין שבעה - עליו הוא מברך	[רבי יהודה]											◆
מברך על איזה מהן שירצה.	הכמים:											◆
על דבר שאין גדולו מן הארץ, כגון: בשר בהמות חיות ועופות ודגים, אומר שהכל נהיה בדברו, על החלב ועל הביצים ועל הגבינה אומר שהכל, על הפת שעפשה, ועל היין שהקרים, ועל התבשיל שעבר צורתו	תנו רבנן:											■
למימרא, דכמהין ופטרויות לאו גדולי קרקע נינהו?												♣
הנודר מפירות הארץ - אסור בפירות הארץ ומותר בכמהין ופטרויות, ואם אמר כל גדולי קרקע עלי - אסור אף בכמהין ופטרויות	והתניא:											■
מירבא רבו מארעא, מינקי לא ינקי מארעא.	אביי:											!
והא על דבר שאין גדולו מן הארץ קתני?												♣
תני: על דבר שאין יונק מן הארץ.												!
ועל הנובלות.												■
מאי נובלות?												^
בושלי כמרא.	חד: [רבי זירא/ורבי אילעא]											◆
וחד אמר: תמרי דזיקא.	וחד: [רבי זירא/ורבי אילעא]											◆
כל שהוא מין קללה אין מברכין עליו	תנו, רבי יהודה:											■
בשלמא למאן דאמר בושלי כמרא - היינו דקרי ליה מין קללה, אלא למאן דאמר תמרי דזיקא - מאי מין קללה?												♣
אשאר.												!
בשלמא למאן דאמר בושלי כמרא - היינו דמברכינן עלייהו שהכל אלא למאן דאמר תמרי דזיקא שהכל? בורא פרי העץ מבעי ליה לברוכי	איכא דאמרי:											♣
אלא: בנובלות סתמא - כולי עלמא לא פליגי דבושלי כמרא נינהו, כי פליגי - בנובלות תמרה.												!
הקלין שבדמאי: השיתין, והרימין, והעורדין, בנות שוח, ובנות שקמה, וגופנין, ונצפה, ונובלות תמרה.	דתנו:											!
שיתין - אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מין תאנים	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]											■
רימין - כנדי												■
העורדין - טולשי												■

<b>disputants-חולקים</b> ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story <b>מקרא-key:</b>	<b>מימרא-statement</b> ■ ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>ראיה-proof</b> ■
--	---

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בנות שוח - אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: תאיני חירותא	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]											מ:
בנות שקמה - אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: דובלי.	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]											מ:
גופנין - שילהי גופני												מ:
נצפה - פרהה												מ:
נובלות תמרה - בושלי כמרא	חד: [רבי זירא/ורבי אילעא]											מ:
תמרי דזיקא.	וחד: [רבי זירא/ורבי אילעא]											מ:
בשלמא למאן דאמר בושלי כמרא - היינו דקתני: הקלין שבדמאי - ספיקן הוא דפטור, הא ודאן חייב אלא למאן דאמר תמרי דזיקא, ודאן חייב? הפקרא נינהו												מ:
הכא במאי עסקינן - שעשאן גורן.												מ:
הלקט והשכחה והפאה שעשאן גורן - הוקבעו למעשר.	דאמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן משום רבי											מ: